

CANONIZATIO S. THOMAE DE AQUINO ORD. PRÆDICATORVM,

Per Dom. Joannem Papam XXII. MCCCXXIII. 18. Die Iulij.

IOHANNES Episcopus servus servorum Dei. Venerabilibus fratribus vniuersis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis ac dilectis filiis electis Abbatis, Prioribus, Decanis, Archid. Archiepiscopis, & alijsq; ecclesiasticis praelatis, ad quos literę istę peruenerint salutem & Apostolicę benedictionem. Redemptionem misit vas populo suo, cũ Dei verbũ in uirginali uteri, thalamo sancti spiritus, cooperatione conceptũ caro factum est, & habitauit in nobis uerbo suo nos instruens exemplo docens cęlestia referans, occulta depromens miraculis roborans, ac sacri eloquij testimonijs futura eadem esse cõfirmans, tandē se Deo patri in ara crucis hostiam acceptabilem offerens peccata nostra pio cruore deterrit descendens, ad inferos ac die tertia resurgens a mortuis, & per quadraginta dies apparē Discipulis, & loquens de regno Dei, ipis ueritibus est eleuatus in cœlum, & captiua ducēs captiuitatem dedit dona hominibus, quibus patefere cœlum innotuit referata dudum clausa in qua paradisi, patet ergo cœlum credentibus, patet humilitatē sua patet etiam his maxime qui honestatis paupertatis & obedientię uotis se Deo quo stulti per inobedientiam discesserunt uoluntaria sponcione deuouent. Regnum enim cœlorum vim patitur & uolenti rapiunt illud dum proprijs subactis affectibus uolenti quędam ad superiora cõscendunt. Hęc igitur B. Th. de Aquino ordinis fratrum prædicatorum, sacra theologia doctor, nobilis quidem genere sed nobilior conuersatione, fama clarus, uita clarissimus, sedula meditatione reuoluens & attenta deliberatione discernens, dum adhuc infra pubertatis annos existeret ipsius ordinis prædicatorũ habitum suscepit in eo inuito et patre cui eius felicibus actibus inuidebar cõstantius māsit ac in ipso tandē regularē professionē emisit ubi in breui adeo sciētia uita & moribus profecit, ut atate adhuc iuuenis ad sacerdotium promoueretur & ad eiusdem Theologię magistrum Parisius loco uicij, celeberrimo assumpus magno in ibi sui, suiq; ordinis ac Parisiē. studij fauore per multorum aunorũ curricula cathedram regeret magistratē. Quippe cum illi uita existentia, conuersatio famā doctrina pareret opinionē, opera diuulgationē, eademq; tam breui cõflecta tpe admirationem merito exhiberent, ut illud psal. Rigans montes de superioribus luis de fructu operũ tiorum satiabitur terra in eo uerissime impletur, quod utiq; thema idem sanctus dum esset in sacra pagina suscepturus assumpsit quodq; ut seruis reuelatione sibi prius suam orationem facta didicerat dum propter iuuentutem suam ipse se habilem ad magistrum reputans quid proponeret in instanti principio hæsitarēt. Nam & in primis uis sciētis & diuersis philosophię partibus, ut non esset ociosus, sed operaretur terram, necnon in sacre scripturę pagina: tam super nouũ quã uetus testamentũ scripta plurimaq; alia Dei opera in Dei laudem fideique dilatationem eruditionemque studentium, clara cum sciens esset famosa cum cognitis non absq; speciali Dei infusione perfectã. Doctrina quippe prudētũ facilis, & oino sciētis signum est posse docere. Profecit utiq; uir peritus a terrenorum ambitione seniorus, & ad cęlestium allocationem intentus pfecto uacans studio intendebat Dei, præremittebat terrena ut assequeretur eterna, præremittebat diuina ut roboraretur in schola, cum singulis diebus antequã lecturus ascenderet, cathedram uel distraheret ad aliam missam unam celebraret, aliam audire uel duas integras missas, si non celebrasset audiret, in quibus & alias in oratione cum in illa foret assiduis lachrymarum effusione mentis sue dulcedinem deuotionemq; Deo, cui nihil est absconditum reuelabat. Cumq; castitatis nitore canderet passimonia deuora hanc custodiebat humiliter, hanc eandem sobrietate medica nutrebat, adeo ut multũ cum in carne uirginitate manifeste incorruptũ extimarēt. Quod eiusdem sancti confessor ordinis memorati qui longo tempore ipsius confessionem audierat publice, ut ad nos testimonio fide digno peruenerit coram omnibus die defunitionis eiusdem asseruit dicens. Ego confessionem generalem istius sancti uiri audiui de quo testificor, quia ita inueni eum purum sicut puerum quinq; annorum, quia nunquam sue carnis sensu corrumptelam. Qui præterea uir dei cibis religiosis uersitatisq; communibus contentus conuersatione mitis benignitate iuuus, pietate misericors, humilitate subiectus egeraque uirtutum uarietate redimitus, horum superciliis mulierumque cautus confortia spernebat, non elatus non premeiens nec etiam disputans quod & interdum disputari solet esse cõmercium iactor affectus, ut ampulosus etiam si sibi eadem inijcerentur ab alijs in illo palestricę silogizatiouis exercitio uteretur. Totus igitur Dei famulus diuinis operibus intentus aut eruditioni quę præcellabat, aut pædicationi qua innotus erat aut orationi qua deuotus aut scripturę sacre quę profundus sedulus uacabat, ut præter naturalis necessitatis aut quietis horas nullam sibi aut uix tempore spatium relinquere ociosum. Appropinquante autē die qua de hoc sæculo migraturus erat ad dominum, quaque deuictõ triumphato, mundo in perpetuas eternitates recipendus erat in patria, nam bonorum laborum gloriosus est fructus cum, felicis recordationis Gregor. Pap. X. prædecessore nostro ad Lugdunensē concilium diceretur ille uocatus de Neapoli ueniens ubi tunc temporis more solito famosē legebat ut doctor, & per maritima transiens cum ad nonasterium Follis Nouę ordinis Cistercię. Terracinenis dioec. parumper digressus per dies aliquot ad ea ad ipsum ut illuc deferretur affectuose depositulus peruenerit, intrans nonasterium plenus Dei spiritu hæc uerba protulisse refertur. Hęc requies mea in sæculo sæculi, hic habitabo quoniam elegi